

NAČIN RAZISKOVANJA; okvirni opis mišljenjske tehnike vizualizacije umetnosti.

Moja metoda raziskovanja je drugačna od večine dosedanjih, je posebna. Vsaka trditev namreč počiva na slikovnem gradivu artefaktov, k jih preko vizualizacijske tehnike berem v njenem vsebinskem vidiku. Splošne arheološke znanstvene metode pa se tega samo deloma dotikajo in se redko spuščajo v celovito razlagalno obdelavo vsebin logično povezanih v času. Obe metodi klasična in ta ki jo nudim lahko druga drugo obogatita, zato skušajmo razumeti drug drugega, saj sta metodi dandanes deloma za moje pojme v pomembnem, toda večinoma le v interpretacijskem delu, narazen kot da bi bili iz »drugega planeta«. Sam se bom trudil priti do vas in uporabljati tudi vaš jezik, pričakujem pa tudi obraten napor. Nisem vseveden glede zahtevne tematike starodavnih kultur, kmalu pa boste ugotovili da bo branje najmanj zanimivo tudi za vse, ki se z vizualizacijo umetnin ne ukvarjajo. Več o metodi Vizualizacije umetnosti Vladislava Stresa najdete [tu](#).

V zvezi s situlsko umetnostjo ni pisnih virov kar je sila čudno saj so situle najdene v različnih krajih na evropskih tleh, torej so bile del široko uporabljenih ritualov v časovnem pasu najmanj 300 let. Slikopisno poved so na situle nanašali preko tolčenja pločevine (brona) s t. im. toureutično tehniko (Toreutics, grško *toreutikos*) halštatskega obdobja umešča. To pa prinaša tudi neko prednost svobode prevajalcev vidnega, saj neposrednega prevajanje starih pisav za marsikaterem primeru lahko velja za sporno, predvsem iz vidika pogostih prevajalskih zamenjav simbolne in figurativne govornice okrajšav simbolov s črkam ipd. Situlske umetnost nam torej daje redko priložnost neobremenjenega razbiranja neposredno iz samih upodobitev kaj so umetniki in njihovi mentorji hoteli izraziti.

Da bi brali umetnino moramo biti pozorni na osnovni aksiom dobrega prevajanja slikovnega v pisno obliko to je CELOVITOST To kar preberemo mora biti namreč podporno vpeto v mrežo »tisočih« informacij, ki posredno podpirajo prebrano poved. Torej najmanj informacije drugih situl iste kulture podobnega časovnega pasu. Pomembno je, da damo v ospredje proučevanja ohranjenost. Naprej se proučuje dobro ohranjene eksponate s razberljivimi podrobnostmi. Tako se dodatno izognemo pomembnemu delu moteče subjektivnosti nas samih, ki skušamo prebrati izvirno sporočilo. Subjektivnim napakam se seveda izognemo tudi tako da si po natančnem analitskem ogledu brišemo lastne predpostavke. Ne smemo namreč razmišljati v okvirih lastne kulture in sprogramiranosti ampak je potrebna »EIIDETSKOST« življenja v neznanu.